

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 175 / פרשת וילך תשפ"ו

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זיע"א
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף יא:

"התם מדכתיב את הכבש אחד תעשה בבקר מכלל דבין הערבים בין הערבים ממש"

השבוע למדנו בגמרא את דעתו של בן בתירא שהכשיר קרבן פסח שנשחט קודם חצות. הגמרא הקשתה עליו מדין קרבן התמיד שנאמר בו בין הערביים "תגיד לי שגם שם יהיה אפשר להקריב את קרבן התמיד של בין הערביים בבוקר, כמו שאתה אומר על קרבן פסח?" ענתה הגמ' שיש הבדל כיון שבקרבן התמיד כתוב בפסוק "את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים" וממילא משמע שהשני חייב להיות בין הערביים.

בהקדמה לספר עין יעקב מובא מדרש עם מחלוקת בין החכמים מהי המצווה החשובה ביותר. בן זומא אומר: מצוות שמע ישראל - האמונה, היא החשובה ביותר. בן ננס אומר: המצווה החשובה ביותר היא מצוות ואהבת לרעך כמוך. שמעון בן פזי אומר: "את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים" זאת המצווה הכי חשובה. ובמדרש שם הביאו חכם פלוני שפסק הלכה כבן פזי שההתמדה חשובה אף מהאמונה ואהבת החברים.

ההתמדה היא הכוח המניע של העולם. רבי עקיבא חזר בתשובה בגיל ארבעים בזכות המים שהתמידו ושחקו את האבן.. עוד טיפה ועוד טיפה וכך עוד דברי תורה שנמשלו למים שחקו את לב האבן שלו והוא נהפך להיות רב לעשרים וארבע אלף תלמידים וברמה שהקב"ה יכול היה למסור את התורה על ידו.

איך זה קשור אלינו?

כשמחולל המהפכה של הדף היומי רבי יהודה מאיר שפירא מלובלין זיע"א עלה עם הרעיון של הדף היומי הוא הצליח רק בזכות ההתמדה. שלו ושלכם.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ט:

"אמר רב משמיה דמבוג חטאת ששחטה לשום חטאת נחשון כשירה"

השבוע למדנו בגמרא את דברי רב שאומר בשמו של מבוג (שם חכם) שאם אדם הקריב קרבן חטאת לשם חטאת נחשון - לשם קרבן חטאת שהקריבו הנשיאים בעת הקמת המשכן, הקרבן כשר מכיוון שכתוב 'זאת תורת החטאת' תורה אחת לכל החטאות.

נחשון בן עמינדב מוזכר בהקשר זה כיוון שהוא הקריב את קרבנו הראשון, כפי שנאמר בפסוק "ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו... וקרבנו קצרת כסף אחת". הפסוק המכפיל את המילה "קרבנו" ("את קרבנו... וקרבנו") מעורר שאלה: מדוע לא הספיקה המילה פעם אחת, כמו אצל שאר הנשיאים? בספר דבש השדה לרבי דוב בעריש ברל נכתב שכאשר שמע נחשון שהוא נבחר להקריב ראשון מבין הנשיאים הוא הרגיש שאינו ראוי, ראה את זה הקב"ה ואמר הענווה והצניעות הזו של נחשון שווה לי כמו עוד קרבן.

מסופר על הבעש"ט ששנה אחת לפני תחילת התפילות של ימים נוראים הוא חיכה והתעכב זמן רב ורק לאחר כשעה נכנס לבית הכנסת והחל להתפלל בשמחה רבה. לשאלת תלמידיו ענה הבעש"ט שבמקום מרוחק הגיע ילד יתום מאב ואם שלא ידע קרוא וכתוב ובעת התפילה הוא זעק מפיו 'קוקירקו' כמו שהכיר מהתרגולים שגידל. ובלב כיוון הילד שהקב"ה ישמע לתפילתו. וכך היה. "חייכתי שתפילתו תעלה ותפתח דלת לתפילות שלי" סיים הבעש"ט לספר.

איך זה קשור אלינו?

הקב"ה לא תמיד מחפש את הדברים הגדולים, לפעמים הקרבן שיעלה לרצון זה דווקא המעשה שעשינו בצניעות ובלם שלם.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ז:

"עבר על מצות עשה ושב לא זז משם עד שמוחלים לו"

השבוע למדנו בגמרא את דינו של רבא שקרבן עולה נחשב דורון, מתנה. רבא מוכיח את דעתו שהרי אם אדם נשאר ברשעו - נאמר במשלי "זבח רשעים תועבה", ואם הוא כן חזר בתשובה אנו יודעים שאדם שחזר בתשובה מוחלים לו על עבירות עשה. מוכיח מכאן רבא שעיקר הכפרה של העוון היא על ידי תשובה וקרבן העולה בא כדורון בלבד.

מצוות התשובה היא מתנה מיוחדת שקיבלנו מה' יתברך. אמנם יש כללים לחזרה בתשובה - עזיבת החטא, חרטה, וידוי, וקבלה לעתיד, אבל ברגע שאדם חוזר בתשובה שלמה הוא עולה גבוה ובמקום שבעלי תשובה עומדים אפילו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד.

מסופר בגמרא שרבי אלעזר בן דורדיא היה שטוף בחטא כל ימיו. יום אחד אשה נכרית אמרה לו 'אלעזר בן דורדיא אין מקבלין אותו בתשובה'. המשפט הזה זעזע אותו ולמרות שהיה רחוק מאוד מתורה ומצוות החליט לחזור בתשובה וניסה לבקש רחמים מההרים והגבעות, מהשמיים והארץ, מהחמה והלבנה ומהכוכבים והמזלות וכולם ענו לו שהם עסוקים קודם כל בעצמם. אמר: 'אין הדבר תלוי אלא בי'. הניח ראשו בין ברכיו וגעה בכייה עד שיצתה נשמתו. לאחר שנפטר יצתה בת קול מהשמיים ואמרה: 'רבי אלעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא'.

איך זה קשור אלינו?

בימים אלו של עשרת ימי תשובה אנו חייבים לעשות דין וחשבון על מה שעברנו בשנה באחרונה ולקבל על עצמנו חיזוק לשנה הבאה.